

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku S. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
przy uczestnictwie L. Spółki Akcyjnej w W.

o wpis,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 stycznia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w B.

z dnia 22 kwietnia 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika kwotę 120
(sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności, w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Wnioskodawca zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 224 § 1 i 2, art. 363 § 1, art. 365 § 1 i art. 626⁸ § 2 k.p.c., art. 65, 84 § 1, art. 108 § 1 i 3, art. 156, 410 § 2 i art. 488 § 1 k.c., art. 393 pkt 4, art. 425 § 1 i art. 427 § 1 i 4 k.s.h., art. 31 u.k.w.h., art. 17 § 1 u.k.r.s., art. 2 § 2 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. - Prawo o notariacie oraz § 3 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 listopada 2013 r. o zakładaniu i prowadzeniu ksiąg wieczystych w systemie informatycznym - w różnych układach i powiązaniach.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący uzasadnił oczywistą jej zasadnością oraz występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych:

czy sąd wieczystoksięgowy jest uprawniony do samodzielnego badania lub kwestionowania okoliczności objętych kognicją sadu rejestrowego w ramach wniosku o wpis danych do rejestru przedsiębiorców,

czy wydanie orzeczenia w postępowaniu o stwierdzenie wadliwości uchwały powołującej członków rady nadzorczej podmiotu będącego stroną umowy ma wpływ na ocenę skuteczności zawarcia umowy przez zarząd tego podmiotu powołany uchwałą wadliwie powołanej rady nadzorczej,

czy - w przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie - sąd wieczystoksięgowy jest uprawniony do badania wadliwości w powołaniu rady nadzorczej lub zarządu podmiotu, będącego stroną umowy, której treść i skutki mają zostać ujawnione w księdze wieczystej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi doniesłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Żadna z kwestii wskazanych przez wnioskodawcę nie jest zagadnieniem tego rodzaju. Kwestie te dotyczą zakresu kognicji sądu wieczystoksięgowego w świetle art. 626⁸ § 2 k.p.c., a Sąd Najwyższy wielokrotnie już dokonywał wykładni

tego przepisu oraz wypowiadał się na temat zakresu kognicji sądu wieczystoksięgowego.

Według utrwalonego w orzecznictwie stanowiska, sąd wieczystoksięgowy ma obowiązek badać zdarzenie stanowiące podstawę wpisu nie tylko pod względem formalnoprawnym, ale i ważności oraz skuteczności materialnoprawnej, w szczególności jest obowiązany do zbadania, czy do wniosku o wpis dołączona jest ważna uchwała wspólników spółki prawa handlowego wyrażająca zgodę na zbycie nieruchomości lub czy statut spółki uchyla obowiązek wyrażenia takiej zgody (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2008 r., V CSK 17/08, 23 maja 2013 r., I CSK 490/12, 7 marca 2013 r., IV CSK 427/12, 21 lutego 2013 r., IV CSK 385/12, 9 kwietnia 2015 r., II CSK 384/14, 8 października 2014 r., II CSK 54/14, 25 września 2014 r., II CSK 722/13, 9 grudnia 2015 r., IV CSK 381/15).

Nie jest w sprawie spełniona także przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przepisów prawnych powołanych w skardze kasacyjnej wnioskodawcy.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej wnioskodawcy do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 520 § 3 k.p.c. w związku z § 7 pkt 5 i § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowione z urzędu (Dz. U. 2013.490) w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych
(Dz.U. 2015.1804).

[l.n]